

Biblioteca Provincial

PALMA

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI: NÚM. 136

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 7 Novembre de 1925

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

Els treballadors sense feina

Copiam de «La Veu de Catalunya» el present article pel contrast que ofereix el seu contingut en la falta de braços que hi ha per aquí, i perque nostres treballadors, que ara tenen tant bon temps, vagin ull viu i facin un reconet, perque aquesta falta de feina forçosament a la llarga ha de repercutir en nostra terra.

«La crisi industrial, agreujada a Catalunya per la major intensitat de la producció, i la crisi minera, aguditzada a Astúries per raons anàlogues, plantejen als poders públics de l'Estat espanyol el problema inquietant dels treballadors sense feina.

Aparagut aquest perillós fenomen econòmic, és natural que els poders públics se'n preocupin i mentres procuren esmenar-se les causes tractin d'atanuar-se els efectes.

Els minaires d'Astúries, que estan organitzats perfectament i tenen en Manuel Llana un dels pocs capitosts de tipus europeu de l'obrerisme espanyol, han sabut exposar hàbilment llur situació als poders públics, que han acceptat en principi l'obligació d'atendre a llur manteniment mentre es trobin en atur forçós.

Els diaris han parlat de subsidis de cinc pessetes diàries als treballadors sense feina i les notes oficioses de la Presidència del Directori, en negar que s'hagi arribat enca-

ra a un acort concret, confirmen substancialment aquesta informació.

Espanya entrarà, doncs, en el règim de subsidis als treballadors sense feina, que fou adoptat en gran escala a la Gran Bretanya després dels anys de la guerra, en la qual els estaments obrers contribuïren decisivament a la victòria amb llur esforç personal.

Aquest problema dels treballadors sense feina preocupa enormement tots els estadistes anglesos. No és solament l'aspecte econòmic, amb la càrrega feixuga que els subsidis representen per a l'erari públic. És, principalment, l'aspecte moral, les conseqüències de la inacció forçosa de nombrosos treballadors als quals un deure elemental d'humanitat obliga a no desatendre. No fa gaires dies, un dels cabdils més intelligents del treballisme britànic, Mr. Thomas, es planyia en un discurs molt notable d'aquestes conseqüències del règim de subsidis en l'ordre ètic i demanava que el govern realitzés tots els esforços possibles per acabar amb el flagell de la manca de feina.

No podem discutir ara, per les raons que comprendran els nostres lectors, els diversos aspectes d'aquest magne problema. Però és evident que, si els poders públics accepten el règim de subsidis als treballadors sense feina, ha d'ésser amb caràcter general, és a dir, que hi siguin compresos tots els obrers que es trobin en el mateix

cas com a conseqüència de la crisi econòmica. L'Estat no pot establir diferències per raons de producció ni per àrees geogràfiques. Davant de l'Estat tots els treballadors han d'ésser iguals.

Es clar que cal cercar un remei més eficaç a la crisi econòmica, que cal protegir degudament la producció i el treball, i que un règim adequat a una potència industrial de primer ordre, on els serveix de l'Estat funcionen amb tota precisió, ha d'ensopagar pràcticament amb molts obstacles en un país que es trobi en circumstàncies diferents.

I de totes maneres, la forma més eficaç i productiva de donar subsidis als obrers sense feina és aconseguir que puguin tornar al treball.

PLUJA

Plou fa temps. La llunyania
no té'l color de cel blau,
lentament corre la pluja
pels cingles i per vall.

Sobre'ls carrers pedregosos,
cada gota tremolant
sembla una bruixa contenta
qui loca desfà un gran ball.

I salta a cada revolta
i a davant cada portal
i remuga un cant dolcíssim
mentres fuig carrers oval.

Sembla com desert el poble,
tot el món s'és amagat:
dins les cases petites
d'un vell s'escolta'l resar.

I cau la pluja pausada,
melàngica, tremolant,
sobre les branques porugues
de l'arbreda de la vall.

* * *

Els cims de cada muntanya
guaiten dins els nuvolats
i en la foscor ponentina
semblen encar més gegants.

Més 'prop, olivars cendrosos,
casetes de portal baix...
i com pastor qui vigila
cobert d'erba 'l campanar.

El campanar qui nos parla
dels temps qui ja són passats
i du'l compte de les vides
en el seu rellotje blanc.

Poble petit! Plora, plora,
per l'hivern que prest vendrà,
per la terrible ventada
que espolsarà ton fullam!

Per les nits de negra fosca
qui també lentes vendran
fent parèixer més callades
les possessions dels voltants.

Plora avui que mentres plores
ja amb un ritme tardoral,
són més belles les muntanyes
i els horts de tota la vall.

Plora que la llunyania
no té'l color del cel blau;
que'l vell de la barba blanca
ben prest a veure't vendrà.

JAUME FERRER I OLIVER

VALLIOSÍSSIM TESTIMONI EN FAVOR DE L'ORDRE SOBRENATURAL

Ho és el que donà fa poc l'escriptor anglès Jhon Oxenham, cèlebre des de fa 25 anys, per les figures i caràcters bellíssims de la vida ordinària que amb encert ha creat en les seves novelles: «Jo, diu en un opuscle, són protestant, membre de l'Església lliure, i encara que comt amb molts amics entre els catòlics, res tinc que veure amb l'Església Romana. Era jo abans completament escèptic, respecte els miracles de Lourdes, senzillament perquè no coneixia lo que allà passava. Però després de lo que he vist i sentit, em veig vençut per la realitat tremenda i indiscutible dels fets. Impossible posar en dubte les curacions que feren famós a Lourdes.

Estan testimoniades pels primers metjes i físics i per moltíssima gent digne de fe. Es veu d'una part el testimoni de la malaltia i per altra, el de la completa curació. Examineu vosaltres mateixos el cas i acabareu per reconèixer que els medis de Déu són més grans i poderosos que els dels homes. Els fets, fets són: i aquests són inexplicables per la ciència humana. Recordeu de totes maneres que Lourdes és avui, sens cap dubte, un dels majors factors de la vida espiritual de França i de tota l'Europa. Lourdes és una força espiritual radioactiva que inunda, amb els seus raigs vivificants, el món, ofuscat en l'ordre moral, mental i espiritual. Lourdes és un vivificador de les ànimes, un fortificador dels esperits i un metje dels cossos, que guareix amb medis completament desconeguts de la ciència mèdica. Més de 4.000 homes i dones han recobrat de repent la salut perfecte, provant evidentment la potència miraculosa i la veritat absoluta de Lourdes! Crec jo que Lourdes és una revelació de la bondat de Déu envers un món que de dia en dia té d'Ell més necessitat». Així parla un escriptor protestant!

ALCALDIA DE INCA

Habieno acordado el Ayuntamiento pleno conceder dos becas o subvenciones de 400 pesetas anuales, para estudiar el Bachillerato y la carrera del Magisterio; se convoca a oposiciones a los niños y a las niñas que reúnan las condiciones que determina el Reglamento aprobado al efecto, y que obra en la Secretaria de esta corporación municipal.

Las oposiciones serán públicas, dando principio el 15 de Enero próximo, en esta Casa Consistorial.

Los que desean formar parte en dichas oposiciones, deberán presentar sus solicitudes en la referida Secretaria, antes del día primero de Enero, de 11 á 12 de la mañana.

Inca dia 26 de Octubre de 1925.

El Alcalde, Miguel Pujadas.

Condiciones que deben reunir los opositores

a) Ser naturales de Inca, o llevar diez años de residencia no interrumpida, ser

hijos de padre y madre inquense, con dos años de residencia.

b) Tener los varones de 9 á 15 años de edad.

Las niñas deberán ser mayores de 14 años y menores de 18.

c) Probieza relativa, a juicio del Ayuntamiento.

d) Tener buena conducta.

Los ejercicios de oposición serán los siguientes:

1.º.— Desarrollar tres temas, o sea, uno de Gramática Castellana, otro de Geografía o Religión, otro de Aritmética o Geometría, con arreglo al programa que formará el Tribunal antes del 10 de Noviembre.

Los tres temas se designarán por suerte y cada opositor desarrollará dos verbalmente y uno por escrito.

2.º.— Escritura al dictado.

3.º.— Lectura y análisis gramatical.

Vita Municipal

P'els joves estudiants. — A la Casa Consistorial i a les escoles públiques i particulars d'aquesta Ciutat, s'ha ficat un edicte del Sr. Batle D. Miquel Pujadas, convocant als joves inquers a oposicions per obtenir les beques creades p'el Ajuntament.

En aquest mateix número publicam l'esmentat edicte, per coneixement de nostros lectors.

Sabem que, dia 31 del prop-passat mes, se reuní el tribunal de dites oposicions, i comensà la redacció del programa de les mateixes.

L'Ajuntament en piè. — Celebrà la sessió extraordinari el dia tres del corrent, acordant:

a) Concedir el títol de «Bienhechor de la Patria» al General i President del Directori, Exm. Sr. D. Miquel Primo de Rivera, conforme proposà l'Ajuntament de Linares.

b) Que quedin per estudis els plans presentats per l'arquitecte D. Josep Alomar, el qual fou nomenat per la Corporació àrbitre per resoldre certes diferències que hi hà, entre los plans trassats p'els arquitectes D. Jaume Aleñà i D. Carlos Garau.

c) Demanar que subsistisca una escola

unitari, i que l'altre se convertesca en graduada.

La Comissió Permanent.—Derrera ment la Comissió Permanent de l'Ajuntament ha aprovat els contes presentats per diferents servicis, ha concedit permisos per obres particulars, i ha acordat comprar abrics impermeables p'els soldats inquers que perteneixen al Batalló expedicionari de Mahó.

Aquest batalló sortí cap al Marroc (zona de Larache), fa cosa de dos mesos, forman part d'ell nou inquers.

Se cuidarà d'entregar personalment els impermeables un regidor de l'Ajuntament de Mahó.

Cronica d'Inca

Dia 24.—Al carrer Major an el trast que ocupà l'antic forn de can Xagarro s'ha fet un edifici nou a propòsit per fonda.

Ha dirigit les obres don Francesc Ferrer. El seu frontis per la seva senzilleç, correcció i netedat de lineas és estat elogiat.

El propietari, don Gabriel Guasp, ha arrendat els alts a don Antoni Martínez i els baixos, que estan destinats a forn i botiga de pa, a don Joan Prats.

Se li ha donat el pompós títol de: «Hotel Central».

Avui s'ha estrenat i beneït, bendició que ha feta Mossèn Miquel Llinàs.

Dia 25.—Nostra primera fira nos surt banyada, tot el sant dia ha estat ploviser i particularment al matí, l'hora d'entregar-se la gent, així és que la fira és estada magreta. Lo únic que ha cridat l'atenció és estat en Penya que tot lo dia ha predicat en mig de la Plaça, anunciant les seves mercancies en força de notes còmiques i paisades.

—Hem rebut un atent B. L. M. de don Andreu Jaume Reus, Cap de la línia de la Guardia Civil d'Inca, en que nos participa que ha prè el comandament d'aquesta encontrada i oferint nos el seus servicis.

Desde aquestes columnes nos plau tornar-li l'escomesa, cordialment.

—Sabem que'l jove militar don Pere Mulet Nicolau, que serveix al Tercis an el Marroc, ha ascendit a Tinent. El Felicitam.

Dia 26.—El bessó segueix estacionat a 235 ptes. el quintà.

Dia 1 de novembre. La festa de tots-Sants. Degut a la diada, nostra segona fira surt deslluïda, sobretot el capvespre que solia esser favorida per molta gent externa que venia a fer la volta i a comprar el *present*. La Banda del Regiment en lloc de tocar l'horabaixa ha donat el concert a migdia en la Plaça Major.

—Hi hagut a la Parròquia festa de la diada, predicant Mn. Andreu Servera. A la funció de sufragis, del vespre, el mateix orador també ha predicat sobre les expiacions de les ànimes dels difunts.

Molta gent, aquesta tarde, ha visitat el Cementeri per depositar llums i flors damunt les lloses dels seus, no faltant moltes coronas que no despedien olor perque eren *artificials*.

Dia 5.—Anit a la Parròquia se ha començat la novena de Santa Maria la Major predicada per el Rnt. Pare Cristofol Sureda, Prior dels Pares Franciscans. Aquesta novena és costejada per la família de Ca'n Mairata.

—Per la festa de Santa Maria la Major tendrem la satisfacció els inquers de tenir entre nosaltres a l'il·lustre paisà, Rdm. Dr. don Gabriel Llompart, Bisbe de Mallorca, que assistirà i pendrà part en algunes de les funcions religioses de les coranthores.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

A l'edat de vuitanta set anys ha mort donya Lluïssa Pomar, viuda de Miró, antic i únic argenter que hi havia a Inca en temps passats, quin establiment ha seguit dirigint ella fins pocs dies abans de morir.

An els seus funerals ha assistit moltíssima de gent que ha patentisat son condol a sa família.

Nosaltres també nos associam a son sentiment i particularment a nostros amics, sos fills, don Joan i don Llorenç, mentres pregam per l'etern descans de l'ànima de la difunta. R. I. P.

En la nostra Imprenta se ven una guillotina emprada en bon estat, per haver-se proveit d'una de més potència.